

Jakob Möller

Bjarni Benediktsson Jakob Möller

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Stjórnámálamaðurinn

Askja 2-8, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SENDIRÁÐ ÍSLANDS

Kaupmannahöfn, 20. Sept. 1945

Kosi vinur.

Þakka þj. fyrir ávarskot og allt gæmalt og gætt. Síðframt heit þess, að þú, svo þennslatur maður, ert mig hit og skrifu þj. nú, en það, að Höggaard gætti kom hingað upp hit mín í gær, og var þaðj. atal- luga eitt afriti úr því sem hann minntist á, sem migj. fannst rétt að kinnast á við þj. Hann er mín sjálfur orðinn eigandi að því, sem bdr. min skuldar þj. út af hitaveitunni, hefir borgað upp „export-kreditina.“ Nú spyr hann; vill hann, eina, hann hefir rétt hit borgað eftirskotvarum upp mín þj. og, eða maður en get var ráð þj. í samvinnu minni, og kvæðit hann þá verda að fara að spekulera í því, næmin, hann geti hnt ávarskot það þj. Nú er velti mi af þessari atvötu 4 1/2%, eða nokkru hærri en velti af hitaveitulan- unni, og því sjálfraft að borga upp skuldina endris eina og hefir er, ef hit þess núd lagn niðkun. Annegar geti þj. hringað, að Höggaard verj. jafnvel hillaðantvegi hit að hlekka verksinu, au þess að hann ljti nokkur orð falls í þá átt, þj. geti þá jafn- vel kinnu hit vinta að seufja min luyri af- þorgunarskina. Þá kemur hinsvegar undritað hit gæminn gæpisáhætta, jafnvel í háðs lögu. — En það er þj. undritað ekki lídu lpaót um mig. — En þj. veldi eina sagt að eina atvötu að þj. þessu, ic

hugmyndast nóri að komaast að samningnum við Klæg. en
því lánsþjá en ef til vill nóri um að rudda árum
orustadar, ef hitanutan er þá ekki orðin svo rita
að hún kyni hlot að hoggja upp þegar í önd.

Jeg sagði Klæg. að þú myndir þessa þess nýja
að fá að sjá hann, og vana þú, að hann verði ekki
fyrir vandræðum í þess efni. Hann mæi þó alltaf
eiga það, að hann myndist ekki vel, þegar þessi
annarstadar var umhlaup að þá, þá að hann hafi
ef til vill haft orustakar hitganu, mið þó, sem
mú hafi litið sjá. Hann mæi verða. Éu elkest hann
ist hann í vandræði sin í þess sambandi. Éu
því fæm, og þá ástæða til að vera spá við hann
— andvitað ein þess að gefa nokkud efliv þess —
málalag vðis.

Þá, vel í minni, hitanutan. Henni sat þú alltaf: 22-
25. líta. Þú er mi andvitað elkest litað upp og
mú fúmsl ágett að eiga í 17. líta, líca og mi 2
í þess hversum minni hress þess. Madur er elkestann
að ein vana, au í ginnu gítar. made þess hafa litið
Boeth vanaann, ef ekki er um annað að gæa

Hann er elkest í hversum að seija hman-
stadar þó þó þú þess af samningnum — og
aðru sem þú geti sagð þó.

Jeg hvi hversum að hiltia þessa þessum ef
sainu litið að sjalfoáge þessu lígnu þess
þú varð sem til að verða forsetan um allar
afmæli Skupit, en vana að hann hafi þó
þess það. Þú lita að hiltia þessum sem gæpa-
ridium og að þessum allri í einu þess. Þess
aðri, Þalla, hversum og þess.

Þó hversum
þess
afmæli Skupit